

Komandi partur
Í komandi parti verður greitt meira frá hesi vitjan á Oyrareingjum. Eisini verður eitt sindur av ættarsøgu, m.a. at tveir lógmenn eru ættaðir úr hesum húsinum

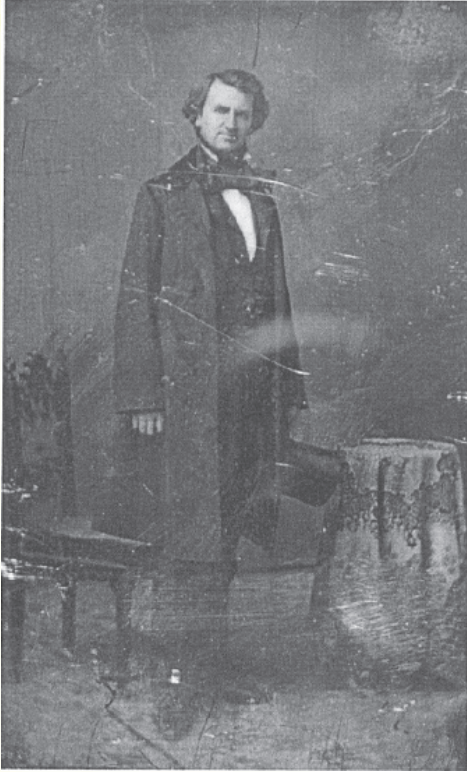
IN Í 1860

Taliferro Preston Chaffner,
upphavsmáður til
hugskotið at leggja
telegrafkaðal millum
USA og Europa
umvegis Grønland,
Ísland og Føroyar

Linnedet forvandlede til opsprættede Fisk, som laa spredte til Tørring.
Vi er ikke de eneste rejsende, som har været udsatte for denne Øienforblændelse.

Sandagerð væl egnað
Manningin í kanningarliðunum varð býtt sundur. Nakrir skuldi gera kanningar við skipunum, meðan aðrir skuldi gera kanningar á landi. Teir vóru Dr. Rae, Oberst Shaffner og rithøvundurin, sum heldur fram við síni frásøgn:

Efterat være kommet i Land, hilste vi paa Stedets Øvrighed, der kom os meget velvilligt imøde. Vi bragte i Erfaring, at Bulldog havde været her og var gaaet Nord paa. Kap. Allen Young begyndte straks Undersøgelserne af Havnen. For at undgaa nærheden af Ankerpladsen, der jo er saa uheldig for en Telegraftraad, valgtes den lille Bugt, Sandegjær kaldet, ca. 500 Favne Syd for Havnen til Landingssted for Telegraftraaden. I Sandegjær Bugt kan Traaden med fuldkommen Sikkerhed føres ind fra Havet enten Syd ella Nord om Naalsø. Den vil der erholde et godt og solidt Leie, da Bunden er sandet, og den vil med Lethed



kunne bringes i Land, da Kysten paa dette Sted er lav og fri for Klipper og Fører over blødt Jordsmon lige ind i en Dal, som strækker sig op i Landet.
Den formeentlig stærke Strøm i dette Farvand, om hvilken man har hørt saa megen skrækkelig Tale, blev forgæves eftersøgt. Kapt. Young og hans Officerer observeres Strømmen meget nøjagtig, og netop under den stærke Springtid, men de kunde ikke opdage nogen stærkere Strøm end –naar den var paa det høieste: 3Mil i Vagten godt og vel, ganske overensstemmende med Sir Leopold M'Clintons Observationer d. 4. Juli.

Streymurin ikki so galin sum hildið
Tikið verður til, at nóg hevur verið tosað um streymin við Føroya, og



Manningin á Fox helt tað vera skjúrtur á bliki teir sóu, tá ið teir nærkaðust Havnini. Henda myndin vísir pakkhúsið hjá Restorff í Vágshotni, sum var bygt í 1865. Her sæst eisini fiskur liggjandi til turkingar á helluni.

ikki minst malstreymurin við Munkin, har kanningar høvdu víst, at hann var ikki verri, enn at føroyingar javnan sigldu um hendan streym í róðrabáti.
Síðan verður greitt frá streymi yvirhøvur, um eystfall og vestfall, sum liggja seks tímar hvønn vegin.

Streymurin hevði sjálvsagt stóran týðning fyri hvar kápuin skuldi leggjast. Skipini bæði fóru norður til Vestmanna og Haldórsvíkar at kanna viðurskiftini har, meðan ein annar partur skuldi fara til gongu norður eftir Streymoynni fyri at enda í Haldórsvík.

Á veg norður eftir var Fox tann 5. august um at ganga burtur í einum herviligum illveðri, har teir nærum vórðu tiknir inn á land av streymi. Veðrið var so ringt, at fukkumasturin brotnaði, meðan átta matrósar vóru við at reba. Teir duttu allir niður á dekkið og fleiri fingi skaða. Ein var so illa meinslaður, at hann seinni mátti leggjast inn á sjúkrahús í Reykjavík, tá ið teir komu hagar.

Manningin helt, at orsøkin fyri øllum hesum var tann, at teir vóru farnir avstað ein fríggjadag!

Strævin gongd

Teir sum skuldu gera kanningar á landi, fingi sær tveir mans at bera viðførið. Um ferðina til Kollafjarðar verður greitt frá:
Vi maatte den hele Vei kravle op og ned, op ad Fjeldene og ned ad Dalfurerne, Fjeld om Fjeld og Fure om Fure, hvilket var helt besværligt, saasom forskellen mellem Op og Ned varierede fra 200 til 2.400 Fod. Vi gjorde os til at have udført dette Foretagende – under hvilket udførtes flere Observationer og nogle Højder maalt – i 54 Timer, hvoraf ovenikøbet 12-14 blev ofrede Morpheus (dreymagudinum).

Det var de længste Miil jeg paa mine mange Fodvandringer indtil da havde Oplevet (og jeg har da prøvet nogle i Amerikas Urskove. Dr. Raee mente det samme, og han er vel nok for Tiden Verdens dygtigste Fodgænger, hvad hans forskellige Franklins-Fod-Ekspeditioner kunne bevidne. Vi var 10 Timer om at tilbagelægge en Miil (um 7,5 km).

Væl móttiknir á Oyrareingjum

Om Eftermiddagen passerede vi Kaldbaksfjord og ankom om Aftenen til Kollefjord, ved hvis Bund vi fandt den første Bolig, siden vi havde forladt Thorshavn, og da vi syntes, at have udført et godt Dagarbejde, besluttede vi at søge Natteleie her. Vi havde en meget brat nedstigning fra 1.143 Fods Højde. Husets Eier, Ole Christian Dam i Øreenge modtog os med megen Gæstfrihed. Han syntes at være en velstaaende Mand, der holdt sine Sager i god Orden. Bygningerne saae godt ud, og den megen Ureenlighed, som alle Beskrivelser af Færøerne vrinkle af, saae vi der intet til. Vi fandt tværtimod det modsatte. Hele Husets Ydre var et Mønster paa Orden og Reenlighed, og "Salen" som blev os anvist, udmærkede sig ved et smukt, hvidtskuret Gulv og et særdeles hyggeligt Udseende. Jeg begav mig paa Opdagelse, efter først at hava udbedt mig Værtens Tilladelse til at se mig om. Han indvilligede straks og førte mig ind i Røgstuen, hvor hans Døtre vare flittig beskæftigede med at spinde, karte, strikke o.s.v. – thi han havde mange hele fem, og oven i købet nogen saa smukke, at Lieutnanten let kunde være udsat for at glemme at se sig om andetsteds, hvis han nu ikke havde været saa fast besluttet paa at finde idetmindste noget af det

saa meget omtalte Svineri. Det maatte da findes eet Sted; men nei, skjøndt jeg min Stand værdigt tappert modstod Fristelsen og brugte Øinene godt i den Retning, maa jeg dog henholde mig til min første Sætning og gentage, at alt var i Mønster værdig Orden, og det var saa en sand Fornøjelse efter at have beset Udhusene, at at søge til Salen gennem Røgstuen, hvor den smukke Louise – jeg mener det smukke Billede af den saa velkendte Huusindustri – afgav et virkelig interessant, originalt og tiltalende Skue med Skorstenen og den og den knitrende Ild som Baggrund uden generende Røg, hvilken Skorsteen ved Vintertid gjør samme nytte som engelske hyggelige "fireside", men i dette Øjeblik fremstillede Madmoder i storartet Transparent. Hun brasede op til de "fornemme Gjæster".
Vi nøde vort dampende Maaltid med megen Velbehag, og da saa Louise bragte Kaffen, var Nydelserne fuldkommen.

Dr. Raee, der aldrig havde kjendt anden Kaffe end den Drik, Englænderne præsentere under dette Navn, kunde slet ikke komme sig over sin forundring over at finde en saadan Guedrik hos en færøsk Bonde.
Den hjertelige Gæstfrihed, vi her nøde, kunne vi aldrig glemme, og i min Egenskab af Dansk følte jeg en stor Tilfredshed og glæde ved Doktorsens Udbrud: "Hvor herligt maa ikke det Moderland være, der har saadanne Bønder at fremvise i sine Lande: -Indeed I must go and see it!" Og hvis det skulde ske, da haaber jeg, at den berømte arktiske Vandrers maa nyde en saadan Modtagelse, at Moderlandet ikke skal komme til at staa tilbage for "Bilandets Bønder".



Fyrsti stedgurin var á Oyrareingjum, har blíðskapurin var framúr